

Attitudes van Ouders over Media en het Mediagebruik van het Kind
Marah v.d. Broek., Hilde J. E. Geenen., Danique C. Handstede en Lissy M. W. Vervoort
Universiteit Utrecht

Bachelorthesis Pedagogische Wetenschappen

Bachelorthesis Pedagogische Wetenschappen (200600042)

Studenten: Marah van den Broek (5811589)

Hilde Geenen (5585422)

Danique Handstede (5731828)

Lissy Vervoort (5880246)

Datum: 20 juni 2016

Begeleider: Dr. H. Vossen

Subgroep: 3

Abstract

Aim. This study examined the relationship between the positive or negative attitude of parents and media use (frequency and content) of primary school children. **Method.** Participants (n=292) in this study were parents with children ranging from 4 till 12 years old. Data was collected with an online survey filled in by parents. A multiple regression analysis was conducted in order to answer the research question. **Results.** There is a significant negative relationship between the negative attitude of parents and educational media content. In all of the other analyses no significant relationship between negative and positive attitude and media use of children was found. **Conclusion.** There is not a relationship between the positive or negative attitude of parents and media use (frequency and content) of primary school children. This could be explained by the form of mediation or guidance parents provide. It could also be explained by the amount of rules parents use. This could have a relationship with the media use of the child. The overall conclusion of this research is that parents do not have an relationship with their child's media use and content except for educational media and negative attitude. This one significant result could be explained by the attitude theory of Bandura and Walters (1963) and Skinner (1953), where children can learn by imitating their parents media use. And the reinforcement of the parents. The results of the negative attitude scale need to be interpreted carefully because of the low Cronbach's *Alfa*.

Keywords: *Attitude parents, media use, media content, primary school children.*

Attitudes van Ouders over Media en het Mediagebruik van het Kind

Tegenwoordig groeien kinderen dagelijks op met het gebruik van media. Zowel thuis als op school wordt media alom gebruikt (Rideout, Foehr, & Roberts, 2010). Verschillende onderzoeken bevestigen dat de afgelopen jaren een stijging heeft plaatsgevonden in het gebruik van media bij kinderen (Barr et al., 2008; Singer & Singer, 2011; Valkenburg & Vroone, 2004). Naast slapen blijkt er namelijk geen andere activiteit te zijn waar kinderen zoveel tijd in steken als media (Roberts & Foehr, 2008). In het onderzoek van Livingstone en Helsper (2008) wordt aangehaald dat ouders in een constante strijd zijn om het mediagebruik van hun kinderen te reguleren. De groeiende complexiteit van nieuwe media ondersteunt ouders niet in deze regulatie. Televisie, spelcomputer, computer en tablets worden gezien als nieuwe media (Pijpers, Nikken, & Koenen, 2014). Onder traditionele media vallen de televisie, krant, muziek en radio (The Financial Express, 2011). In dit onderzoek omvat de term media zowel traditionele als nieuwe media. Daarnaast betreft in dit onderzoek het begrip kinderen de leeftijdsgroep van basisschoolkinderen van 4 tot en met 12 jaar (Rijksoverheid, 2016).

Onderzoek richt zich steeds meer op de mogelijke gevolgen van mediagebruik voor kinderen. Kinderen die worden blootgesteld aan media kunnen problemen vertonen op verschillende vlakken. Kinderen die regelmatig worden blootgesteld aan gewelddadige media vertonen meer problemen op het gebied van agressie (Anderson et al., 2003). Kinderen die veel media gebruiken kunnen tekorten ontwikkelen in hun executieve functies (Krcmar & Cingel, 2014), hebben meer last van slaapstoornissen (Thompson & Christakis, 2005) en vertonen meer problemen in het vasthouden van hun aandacht (Zimmerman & Christakis, 2007). Daarnaast kunnen kinderen angst ontwikkelen door media (Pearce & Field, 2015) en bestaat een risico op het ontwikkelen van overgewicht (Brown & Winterspoon, 2002). Ook Plowman, McPake en Stephen (2010) concluderen dat er op drie gebieden negatieve gevolgen zijn voor de ontwikkeling van kinderen. Als eerste het sociale gebied, waarin risico's op de sociale ontwikkeling zijn ontdekt. Het tweede gebied betreft het cognitieve gebied, waarbij risico's op intellectueel niveau aanwezig zijn. Het laatste gebied omvat negatieve gevolgen op het gebied van het welzijn van kinderen.

Naast de eerder beschreven negatieve gevolgen zijn er ook positieve kanten aan het gebruik van media bij kinderen. Ouders kunnen media zien als een positieve toevoeging in het leven van hun kinderen (Vaala, 2014; Vandewater et al., 2007). Een voorbeeld hiervan is educatieve media, wat gedefinieerd wordt als het leren in een setting waarbij het opdoen en delen van kennis centraal staat. Ouders zien dat kinderen veel kunnen leren op intellectueel gebied van educatieve media (Dobozy & Gerber, 2015). Wanneer ouders een positieve mening hebben over educatieve media, worden de kinderen hier ook vaker aan blootgesteld (Rideout, Vandewater, & Wartella, 2003).

Daarnaast kan er ook gebruik worden gemaakt van vermakelijke media, hiermee wordt ontspannende en entertainende media bedoeld. Deze media wordt ingezet om men te vermaken en wordt veel ingezet door ouders (Rideout, 2007). Nikken en Schols (2015) benoemen in hun onderzoek, naast educatieve en vermakelijke media, een derde vorm van media-inhoud: gewelddadige media. Dit zijn media waarin er gevochten en geschoten wordt. Voornamelijk bij gewelddadige media maken ouders zich zorgen of het kind niet te veel wordt blootgesteld aan geweld en daar negatieve gevolgen van ondervindt (Rideout, 2007). Onderzoek toont namelijk aan dat gewelddadige media kan bijdragen aan agressief en gewelddadig gedrag. Ook kunnen kinderen last krijgen van nachtmerries en angst om zelf pijn gedaan te worden wanneer zij in contact komen met gewelddadige media (Anderson et al., 2003).

Gezien de positieve en negatieve kanten van media is het van belang dat er onderzoek gedaan wordt naar wat het mediagebruik van kinderen kan voorspellen. Hierbij kan gedacht worden aan de context en omgeving van het kind. Ouders zijn een belangrijke factor in de omgeving van het kind. De attitude van ouders ten opzichte van media kan om deze reden belangrijk zijn in het voorspellen van mediagebruik van hun kinderen. Daarom is het van belang dat er onderzoek wordt gedaan naar de attitude van ouders in relatie tot het mediagebruik van het basisschoolkind. Sanders (2015) definieert attitude, als de attitude die ouders hebben in relatie met het mediagebruik van hun kinderen. In dit onderzoek wordt deze definitie aangehouden. Daarnaast maakt het onderzoek onderscheid tussen positieve en negatieve attitudes. Zo kunnen ouders een positieve attitude hebben tegenover mediagebruik van het kind. Een voorbeeld hiervan is dat mediagebruik goed kan zijn voor de ontwikkeling van het kind. Ouders kunnen ook een negatieve attitude tegenover media hebben. Een voorbeeld hiervan is dat ouders gewoon speelgoed beter vinden dan media. De positieve of negatieve attitude van ouders tegenover mediagebruik bepaalt de manier hoe ouders omgaan met het mediagebruik van hun kinderen (Vandewater, Park, Huang, & Wartella, 2005). Dit betreft alle strategieën om mediagebruik van kinderen te controleren en reguleren (Warren, 2001).

De attitudetheorie van Bandura en Walters (1963) en Skinner (1953) vormt de basis van dit onderzoek. De attitudetheorie stelt dat attitudes gedeeltelijk ontstaan door socialisatie. Socialisatie wordt gestuurd door 'imitatie' en 'reinforcement'. Bij kinderen blijkt imitatie van belang te zijn. Kinderen imiteren vaak wat hun ouders doen. Deze uitingen worden door ouders ofwel gestimuleerd of tegengegaan (reinforcement). Wanneer de attitude van ouders over mediagedrag vertoont wordt in het bijzijn van de kinderen zal deze attitude over mediagedrag hoogstwaarschijnlijk ook worden overgenomen door de kinderen (Van der Pligt & De Vries, 1995). In dit onderzoek kan dit betekenen dat kinderen het mediagebruik van ouders imiteren. Bij een positieve attitude van ouders tegenover media, kan een positieve attitude bij de kinderen ontstaan omtrent

media en wordt mediagebruik mogelijk gestimuleerd door ouders. Het kind zal dan meer gebruik maken van media. Bij een negatieve attitude van ouders tegenover media, kan een negatieve attitude bij kinderen ontstaan omtrent media en kan mediagebruik mogelijk worden tegengegaan door ouders. Het kind zal dan mogelijk minder gebruik gaan maken van media.

Toch is er weinig bekend over het feit of de attitude van ouders ook daadwerkelijk in relatie staat met het mediagebruik van hun kind. Er zijn nog weinig empirische onderzoeksgegevens die dit kunnen bevestigen noch ontkennen (Nikken & Schols, 2015). Wel is bekend dat ouders media introduceren bij kinderen (Zimmerman, Christakis, & Meltzoff, 2007). Wanneer ouders een positieve attitude hebben tegenover media stimuleren zij hun kinderen meer om media te gebruiken (Rideout & Hamel, 2006). Er wordt daarom verwacht dat ouders met een positieve attitude hun kinderen meer media laten gebruiken. Daarentegen laat onderzoek van Nikken en Schols (2015) zien dat een negatieve attitude van ouders niet altijd een negatieve relatie hoeft te hebben op de frequentie van het mediagebruik van de kinderen en het in contact komen met de vormen van media-inhoud.

Daarnaast wordt in de huidige maatschappij veel gediscussieerd over het mediagebruik van kinderen. Ouders zijn zich vaak niet genoeg bewust van de risico's die mediagebruik met zich meebrengt en hoe zij hiermee moeten omgaan (Strasburger, 2004). Daarnaast blijkt dat ouders een belangrijk rolmodel zijn voor kinderen met betrekking tot mediagebruik. Dit staat in relatie met de attitudetheorie van Bandura en Walters (1963) en Skinner (1953) die bespreekt dat kinderen leren door reinforcement en imiteren. In dit onderzoek kan dat betekenen dat kinderen leren door middel van het imiteren van het mediagebruik van hun ouders. Dit betekent dat de manier waarop ouders met media omgaan een belangrijke graadmeter kan zijn van hoe kinderen met media omgaan. Het is dus belangrijk om de attitude van ouders tegenover media in kaart te brengen om zodoende meer grip te krijgen op het mediagebruik van kinderen. Hierdoor luidt de onderzoeksvraag: Wat is de relatie tussen de attitude van ouders ten opzichte van media en het mediagebruik van het basisschoolkind?

Onderzoeksvragen en hypothesen

Op basis van bovenstaande literatuur kunnen de volgende deelvragen geformuleerd worden. De eerste deelvraag luidt: Wat is de relatie tussen een positieve attitude van ouders en het mediagebruik van het basisschoolkind? Aangezien blijkt dat een positieve attitude van ouders ten opzichte van media ervoor kan zorgen dat kinderen meer tijd doorbrengen voor de televisie (Barr, Danziger, Hilliard, Andolina, & Ruskis, 2010; Vandewater et al., 2005). Het zou dus kunnen zijn dat ouders met een positieve attitude het mediagebruik van hun kind stimuleren. Hierbij wordt de volgende hypothese getoetst: Er is sprake van een positieve relatie tussen de positieve attitude van ouders

ten opzichte van media en het mediagebruik van het basisschoolkind (hypothese 1 (H1)).

De tweede deelvraag betreft: Wat is de relatie tussen de negatieve attitude van ouders en het mediagebruik van het basisschoolkind? Op basis van de attitudetheorie (Bandura & Walters, 1963; Skinner, 1953) wordt verwacht dat een negatieve attitude van ouders ten opzichte van media is gerelateerd aan minder mediagebruik van kinderen. De hypothese luidt: Er is sprake van een negatieve relatie tussen de negatieve attitude van ouders en het mediagebruik van het basisschoolkind (hypothese 2 (H2)).

In dit onderzoek is de derde deelvraag geformuleerd als: Wat is de relatie tussen een positieve attitude van ouders ten opzichte van mediagebruik en de verschillende vormen van media-inhoud (gewelddadig, educatief en vermakelijk) van hun kinderen? Ouders zien media voornamelijk als een positieve toevoeging in het leven van hun kinderen (Vaala, 2014; Vandewater et al., 2007). Om deze reden wordt er verwacht dat een positieve attitude van ouders ten opzichte van media gerelateerd is aan het meer in contact komen met verschillende mediavormen en -inhoud van hun kinderen. De hypothese hierbij is: Er is sprake van een positieve relatie tussen de verschillende vormen van media-inhoud (gewelddadig, educatief, vermakelijk en educatief) en de positieve attitude van ouders omtrent mediagebruik bij basisschoolkinderen (hypothese 3 (H3)). Om deze hypothese te beantwoorden zijn er drie sub-hypothesen opgesteld. Hypothese 3a (H3a): Er is sprake van een positieve relatie tussen gewelddadige media-inhoud en een positieve attitude van ouders omtrent mediagebruik bij basisschoolkinderen. Hypothese 3b (H3b): Er is sprake van een positieve relatie tussen educatieve media-inhoud en een positieve attitude van ouders omtrent mediagebruik bij basisschoolkinderen. Tot slot is hypothese 3c (H3c): Er is sprake van een positieve relatie tussen vermakelijke media-inhoud en een positieve attitude van ouders omtrent mediagebruik bij basisschoolkinderen.

De laatste deelvraag is als volgt: Wat is de relatie tussen een negatieve attitude van ouders ten opzichte van mediagebruik en de verschillende vormen van media-inhoud (gewelddadig, educatief en vermakelijk) van hun kinderen? Wanneer ouders een positieve attitude hebben tegenover media stimuleren zij hun kinderen meer om een relatie met media te hebben (Rideout & Hamel, 2006). Op het moment dat ouders een negatieve attitude hebben met betrekking tot media zou het daarom kunnen zijn dat zij mediagebruik niet stimuleren. Om deze reden wordt er verwacht dat een negatieve attitude van ouders ten opzichte van media gerelateerd is aan het minder gebruiken van verschillende mediavormen en -inhoud van hun kinderen. De algemene hypothese luidt: Er is sprake van een negatieve relatie tussen de verschillende vormen van media-inhoud (gewelddadig, educatief en vermakelijk) en de negatieve attitude van ouders omtrent mediagebruik bij basisschoolkinderen (hypothese 4 (H4)). Om deze hypothese te beantwoorden zijn er drie sub-hypothesen opgesteld. Hypothese 4a (H4a): Er is sprake

van een negatieve relatie tussen gewelddadige media-inhoud en een negatieve attitude van ouders omtrent mediagebruik bij basisschoolkinderen. Hypothese 4b (H4b): Er is sprake van een negatieve relatie tussen educatieve media-inhoud en een negatieve attitude van ouders omtrent mediagebruik bij basisschoolkinderen. Tot slot is hypothese 4c (H4c): Er is sprake van een negatieve relatie tussen gemakkelijke media-inhoud en een negatieve attitude van ouders omtrent mediagebruik bij basisschoolkinderen.

Methode

Design, Steekproef en Procedure

In het onderzoek naar attitude van ouders ten opzichte van mediagebruik van het basisschoolkind werd gebruik gemaakt van kwantitatief onderzoek. Dit onderzoek heeft zich gericht op gegevens die te vatten zijn in getallen (Neuman, 2012). Voor het verzamelen van data werd gebruik gemaakt van cross-sectioneel onderzoek door middel van een online vragenlijst. De vragenlijst werd afgenomen bij ouders die een kind hebben in de basisschoolleeftijd van 4 tot en met 12 jaar. Voor dit onderzoek hebben de onderzoekers gebruik gemaakt van een gemakssteekproef door gebruik te maken van het eigen netwerk van de respondenten. De vragenlijst is verder verspreid door een sneeuwbalmethode. Bij de sneeuwbalmethode werd gebruik gemaakt van een bestaand sociaal netwerk. De naam van deze methode is afgeleid, omdat gestart wordt met één individu en men via de connecties van deze persoon op een groter netwerk uitkomt (Neuman, 2012).

De steekproef in dit onderzoek bestond uit samenwonende, alleenstaande of getrouwde ouders met een kind in de basisschoolleeftijd. In totaal bestond de steekproef uit 301 respondenten. De analyses zijn echter gedaan over 292 respondenten, omdat er zeven vragenlijsten zijn die niet voldeden aan de leeftijdsgrens van het kind, bij de andere twee vragenlijsten werd geen leeftijd benoemd. De online vragenlijst heeft verschillende constructen gerelateerd aan mediagebruik gemeten in het gezin. Dit onderzoek heet zich specifiek gericht op de attitude van ouders. Met dit onderzoek is voldaan aan het ethische aspect van active confirmed consent, omdat de respondenten die hebben deelgenomen aan dit onderzoek zijn geattendeerd op de vertrouwelijkheid en vrijwilligheid van dit onderzoek. Daarnaast was er in dit onderzoek een vraag opgenomen waarbij ouders toestemming gaven voor deelname.

Meetinstrumenten

Attitude ouders ten opzichte van media. Hierbij worden twee subschalen gebruikt; positieve en negatieve attitude. De subschaal voor positieve attitude bevat vijf items en voor de schaal voor negatieve attitude drie items. De acht items in totaal zijn gebaseerd op de schaal van Nikken en Schols (2015). Deze schaal gaat specifiek over digitale media, maar de items zijn aangepast zodat ze over media in het algemeen gaan. De acht items konden worden beantwoord aan de hand van een vijf-punt Likertschaal.

De antwoordmogelijkheden zijn: 1) *helemaal mee oneens*, 2) *mee oneens*, 3) *niet mee oneens/niet mee eens*, 4) *mee eens* of 5) *helemaal mee eens*. Er kon hierbij gedacht worden aan de volgende stellingen: "media gebruiken kan goed zijn voor zijn/haar ontwikkeling" (positieve attitude) en "gewoon speelgoed is beter voor mijn kind dan media" (negatieve attitude). Er werd bij deze deelvraag gebruik gemaakt van een factoranalyse om de structuur van de attitudeschaal te analyseren. Hierbij is er gekozen voor een Maximum Likelihood schatting, omdat er een normale verdeling te zien is. Daarbij is ook gekozen voor een orthogonale rotatie (Varimax), omdat er geen correlatie verwacht werd tussen de positieve en negatieve attitude (Costello & Osborne, 2005). De acht items voor attitude vormden samen een tweedimensionale schaal. Twee componenten hadden een eigenwaarde boven de 1 (eigenwaarde van 2.39 en 1.46). Namelijk de positieve en negatieve attitude van ouders. Er was daarnaast een duidelijke knik te zien na deze twee componenten in het scree-plot. De twee factoren samen verklaarden 30.82% van de totaal verklaarde variantie. Voor de schaal positieve attitude was de Cronbach's *alfa* .67 en voor de schaal negatieve attitude was de Cronbach's *alfa* .40. Bij de positieve attitude kon één item weggelaten worden om een hogere Cronbach's *alfa* te genereren, maar deze stijging was minimaal. Daarom is ervoor gekozen om dit item niet te verwijderen. Bij de negatieve attitudeschaal konden geen items weggelaten worden om de Cronbach's *alfa* te verhogen.

Mediagebruik kinderen. Het mediagebruik van kinderen is gemeten voor vier typen media, namelijk: Tv, spelcomputer, computer en tablet (Nikken & Schols, 2015). Daarnaast is de frequentie gemeten in hoeveel dagen per week gebruik gemaakt wordt van media. De vier items voor mediafrequentie zijn gemeten aan de hand van een negenpunt schaal die loopt van nooit tot zeven dagen per week. Daarnaast zijn acht open items toegevoegd voor de hoeveelheid uren en minuten per dag besteed aan media. Deze twaalf items in totaal zijn gebaseerd op de schaal van Nikken en Schols (2015). De schaal voor mediagebruik is samengesteld door de uren die besteed werden aan alle vormen van media om te zetten naar minuten. Daarna is het totaal aantal minuten besteed per mediavorm vermenigvuldigd met het aantal dagen dat deze mediavorm gebruikt werd. Tot slot zijn al deze waardes bij elkaar opgeteld om tot een totaal aantal minuten te komen die per week aan media wordt besteed.

Media-inhoud bij kinderen. De media-inhoud van kinderen is gemeten aan de hand van drie inhoudsvormen van media, namelijk: Gewelddadige, educatieve en vermakelijke media. Deze subschalen bevatten allemaal vier items en zijn gebaseerd op de schaal van Nikken en Schols (2015). Deze worden beantwoord met behulp van een vijf-punt Likertschaal. De antwoordmogelijkheden zijn: 1) *nooit*, 2) *soms*, 3) *regelmatig*, 4) *vaak* of 5) *heel vaak*.

Statistische analyse

De hypothesen worden getoetst met behulp van een meervoudige regressieanalyse met het mediagebruik en media-inhoudsvormen als afhankelijke variabele. De negatieve of positieve attitude van ouders als onafhankelijke variabele en tot slot zijn de leeftijd van ouders, leeftijd en het geslacht van het kind meegenomen als covariaten. De leeftijd van ouders en kinderen is gemeten in jaren. Het geslacht is gecodeerd in het databestand als 1 = jongen en 2 = meisje. Leeftijd van het kind is toegevoegd als covariaat aangezien blijkt dat dit een belangrijke factor is voor het mediagebruik. Naarmate de kinderen ouder worden wordt er meer media gebruikt (Roberts, & Foehr, 2008). De covariaat geslacht van het kind is toegevoegd omdat Rideout, Foehr en Roberts (2010) benadrukken dat dit een relatie heeft met de vorm van media die gebruikt wordt. Een voorbeeld hiervan is dat jongens vaker gebruik maken van een spelcomputer. Tot slot is de covariaat leeftijd van ouders toegevoegd, omdat in het onderzoek van Nikken en Schols (2015) benoemd wordt dat de leeftijd van ouders een belangrijke factor is voor het begeleiden van het mediagebruik van het kind.

Outliers konden in dit onderzoek ontstaan, omdat het aantal minuten en uren werden gemeten met open vragen. Bij de schaal van mediagebruik zijn om die reden dan ook outliers gedetecteerd, door te kijken naar de gemiddeldes en de standaarddeviaties in een boxplot. De outliers zijn ondervangen door de outliers de waarde toe te kennen van $M+3 \times SD$. Aan de rest van de assumpties is voldaan.

Resultaten

Beschrijvende Statistiek

In Tabel 1 is een overzicht te zien van de gemiddelden, standaarddeviaties en Pearson correlaties tussen de variabelen in de analyses. Uit Tabel 1 is af te lezen dat er bij het mediagebruik zeventien significante relaties te onderscheiden zijn. Er is een significante positieve correlatie tussen de leeftijd van ouders en het kind en de totale mediatijd per week die de basisschoolkinderen aan media besteden. Hoe hoger de leeftijd van ouders en het kind, hoe meer media de basisschoolkinderen gebruiken. Het geslacht van het kind is gerelateerd aan de negatieve attitude. Ouders zijn negatiever tegenover mediagebruik wanneer het kind een jongen is. Daarnaast is ook te zien dat er een negatieve relatie bestaat tussen geslacht en mediagebruik. Jongens gebruiken meer media dan meisjes. Er is een significante negatieve correlatie tussen educatieve media en de negatieve attitude. Hoe minder educatieve media, hoe negatiever ouders zijn.

Ook zijn er significante relaties te zien binnen de media-inhoudsvormen gewelddadige, educatieve en vermakelijke media. Deze correleren positief met elkaar, dit houdt in dat hoe meer kinderen gebruik maken van van één media-inhoudsvorm, hoe meer zij gebruik maken van de andere media-inhoudsvorm. Daarbij is er ook een positieve significante relatie te zien tussen vermakelijke en gewelddadige media en mediagebruik van kinderen. Kinderen maken meer gebruik van deze vormen van media.

Daarnaast zijn er positieve significante relaties te zien tussen de leeftijd van het kind en ouders en de media-inhoud. Hoe ouder het kind is, hoe meer het in contact komt met alle drie de media-inhoudsvormen. Ook werd duidelijk dat hoe ouder de ouders zijn, hoe meer het kind in contact komt met gewelddadige en vermakelijke media. Ook het geslacht speelt hierbij een rol. Tot slot komen meer jongens in contact met gewelddadige en vermakelijke media. Educatieve media is bij de leeftijd van ouders en het geslacht van het kind niet significant.

Tabel 1

Gemiddelden, Standaarddeviaties en Pearson Correlatiecoëfficiënten (N = 292)

	<i>M</i>	<i>SD</i>	1	2	3	4	5	6
1. Totale mediatijd per week in minuten	1121.40	836.65	-					
2. Positieve attitude	3.79	0.44	-0.14	-				
3. Negatieve attitude	3.58	0.61	-0.04	0.04	-			
4. Educatieve media	2.33	0.59	0.10	0.07	-0.15**	-		
5. Gewelddadige media	1.57	0.56	0.27**	0.05	0.09	0.18**	-	
6. Vermakelijke media	2.64	0.64	0.21**	-0.02	0.04	0.37**	0.38**	-
7. Leeftijd ouder	39.03	5.61	0.20**	0.02	0.00	0.04	0.24**	0.16**
8. Leeftijd kind	7.72	2.48	0.44**	-0.07	-0.05	0.18**	0.38**	0.35**
9. Geslacht kind	1.52	0.50	-0.12*	-0.02	-0.20**	-0.02	-0.45**	-0.15*

Noot. * $p < .05$; ** $p < .01$; *** $p < .001$ (tweezijdig getoetst).

Relatie tussen Positieve Attitude en Mediagebruik van het Basisschoolkind

Hypothese 1 veronderstelt dat er sprake is van een positieve relatie tussen de positieve attitude van ouders en het mediagebruik van het basisschoolkind. In Tabel 2 wordt weergegeven dat de regressieanalyse van model 1 21.00% van het model verklaart ($R^2=0.21$). Uit de analyse blijkt dat model 1, ($F(3, 288) = 19.11, p < .001$) significant is. Dit betekent dat model 1 bruikbaar is om mediagebruik van basisschoolkinderen te voorspellen, maar de voorspelling is qua sterkte zwak.

De positieve attitude van ouders en de leeftijd van ouders zijn geen significante voorspellers voor het mediagebruik van het basisschoolkind. De leeftijd en het geslacht van het kind zijn wel significante voorspellers voor mediagebruik van kinderen. Hoe ouder het kind is hoe meer media het gebruikt. Aangezien geslacht een negatieve coëfficiënt heeft, wil dit zeggen dat meisjes minder media gebruiken. Zie Tabel 2 voor verdere uitwerking.

Hypothese 1 kan worden verworpen. Er is namelijk geen significante positieve

relatie tussen de positieve attitude van ouders ten opzichte van media en het mediagebruik van het basisschoolkind. Er is wel een significante relatie te vinden bij de leeftijd en het geslacht van het kind ten opzichte van mediagebruik.

Relatie tussen negatieve attitude en mediagebruik van basisschoolkinderen

Hypothese 2 veronderstelt dat er sprake is van een negatieve relatie tussen de negatieve attitude van ouders over media en het mediagebruik van het basisschoolkind. In Tabel 2 wordt weergegeven dat de regressieanalyse van model 2 21.00% van het model verklaart ($R^2=0.21$). Model 2 is significant, ($F(3, 288)=19.22, p < .001$). Dit betekent dat model 2 bruikbaar is om mediagebruik van basisschoolkinderen te voorspellen, maar de voorspelling is qua sterkte zwak.

De negatieve attitude en de leeftijd van ouders zijn geen significante voorspellers van het mediagebruik. Echter zijn de leeftijd en het geslacht van het kind wel significante voorspellers. Hoe ouder het kind is hoe meer media het gebruikt. Aangezien geslacht een negatieve coëfficiënt heeft wil dit zeggen dat meisjes minder media gebruiken. Zie Tabel 2 voor verdere uitwerking.

Hypothese 2 wordt verworpen. Er is geen significante negatieve relatie tussen de negatieve attitude van ouders en het mediagebruik van basisschoolkinderen. De leeftijd en het geslacht van het kind hebben wel een significante relatie met mediagebruik van basisschoolkinderen.

Tabel 2

Meervoudige regressieanalyse: Voorspellers van mediagebruik basisschoolkinderen (N=292)

Variabele	Mediagebruik basisschoolkinderen			
	Model 1		Model 2	
	b*	t	b*	t
Constant	337.50	0.67	681.06	1.53
Leeftijd ouder	-0.06	-0.88	-0.05	-0.83
Leeftijd kind	0.47***	7.55	0.47***	7.50
Geslacht kind	-0.11*	-1.87	-0.11*	-2.10
Positieve attitude	0.02	0.38	-	-
Negatieve Attitude	-	-	-0.04	-0.70
R^2	.21		.21	
F	19.11***		19.22***	

Noot. b*= gestandaardiseerde coëfficiënt. * $p < .05$; ** $p < .01$; *** $p < .001$.

Relatie tussen media-inhoud en een positieve attitude van ouders

Hypothese 3 veronderstelt dat er sprake is van een positieve relatie tussen de positieve attitude van ouders over media en de verschillende media-inhoudsvormen. Hierbij zijn drie subhypotheses geformuleerd die gezamenlijk de hoofdhypothese kunnen beantwoorden.

Allereerst is gekeken of er sprake is van een positieve relatie tussen de positieve attitude van ouders omtrent mediagebruik en gewelddadige media (H3a). In Tabel 3 wordt weergegeven dat de regressieanalyse 34% van het model verklaart ($R^2=0.34$). Het regressiemodel is significant, ($F(4, 287) = 36.91, p < .001$). Dit betekent dat het regressiemodel bruikbaar is om het gebruik van gewelddadige media te voorspellen, maar de voorspelling is qua sterkte zwak. De positieve attitude van ouders als voorspeller voor het gebruik van gewelddadige media is niet significant. Echter blijken het geslacht en de leeftijd van het kind significant te zijn. Dit houdt in dat jongens en oudere kinderen meer met gewelddadige media in contact komen. Hypothese 3a wordt verworpen. Er is geen significante positieve relatie tussen de positieve attitude van ouders en gewelddadige media. De leeftijd en het geslacht van het kind hebben wel een significante relatie met gewelddadige media.

Vervolgens is er gekeken of er sprake is van een positieve relatie tussen de positieve attitude van ouders omtrent mediagebruik en educatieve media (H3b). In Tabel 3 wordt weergegeven dat de regressieanalyse 4% van het model verklaart ($R^2=0.04$). Het regressiemodel is significant, ($F(4, 287) = 3.27, p < .012$). Dit betekent dat het regressiemodel bruikbaar is om het gebruik van educatieve media te voorspellen, maar de voorspelling is qua sterkte zwak. De positieve attitude van ouders als voorspeller van het gebruik van educatieve media, is niet significant. Echter blijkt de leeftijd van het kind wel significant te zijn. Dit houdt in dat oudere kinderen meer met educatieve media in contact komen. Hypothese 3b wordt verworpen. Er is geen significante positieve relatie tussen de positieve attitude van ouders en educatieve media. De leeftijd van het kind heeft wel een significante relatie met educatieve media.

Tot slot is er gekeken of er sprake is van een positieve relatie tussen de positieve attitude van ouders omtrent mediagebruik en gemakkelijke media (H3c). In Tabel 3 wordt weergegeven dat de regressieanalyse 14% van het model verklaart ($R^2=0.14$). Het regressiemodel is significant, ($F(4, 287) = 12.09, p < .001$). Dit betekent dat het regressiemodel bruikbaar is om het gebruik van gemakkelijke media te voorspellen, maar de voorspelling is qua sterkte zwak. De positieve attitude van ouders als voorspeller van het gebruik van gemakkelijke media is niet significant. Echter blijken het geslacht en de leeftijd van het kind wel significant te zijn. Dit houdt in dat jongens en oudere kinderen meer met gemakkelijke media in contact komen. Hypothese 3c wordt verworpen. Er is geen significante positieve relatie tussen de positieve attitude van ouders en gemakkelijke media. De leeftijd en het geslacht van het kind hebben wel een significante

relatie met gemakkelijke media.

Tabel 3

Meervoudige regressieanalyse: Voorspellers van in contact komen met media-inhoud

	Positieve attitude van ouders en de vormen van media-inhoud					
	Gewelddadig		Educatief		Vermakelijk	
	b*	T	b*	T	b*	T
Constante	1.22	3.96	1.86	4.73	2.29	5.69
Leeftijd kind	0.35***	6.10	0.23***	3.37	0.37***	5.68
Leeftijd ouder	0.04	0.69	-0.09	-1.28	-0.04	-0.59
Geslacht kind	-0.44***	-9.06	-0.01	-0.13	-0.14*	-2.53
Positieve attitude	0.07	1.44	0.08	1.44	0.01	0.18
R^2	.34		.04		0.14	
F	36.91**		3.27		12.09**	

Noot. b*=gestandaardiseerde b. * $p < .05$; ** $p < .01$; *** $p < .001$.

Relatie tussen media-inhoud en een negatieve attitude van ouders

Hypothese 4 veronderstelt dat er sprake is van een negatieve relatie tussen de negatieve attitude van ouders over media en de media-inhoudsvormen. Hierbij zijn drie subhypotheses geformuleerd die gezamenlijk de hoofdhypothese kunnen beantwoorden.

Allereerst is er gekeken of er sprake is van een negatieve relatie tussen de negatieve attitude van ouders omtrent mediagebruik en gewelddadige media (H4a). In Tabel 4 wordt weergegeven dat de regressieanalyse 34% van het model verklaart ($R^2=0.34$). Het regressiemodel is significant, ($F(4, 287) = 36.17, p < .001$). Dit betekent dat het regressiemodel bruikbaar is om het gebruik van gewelddadige media te voorspellen, maar de voorspelling is qua sterkte zwak. De negatieve attitude van ouders als voorspeller van het gebruik van gewelddadige media is niet significant. Het geslacht en de leeftijd van het kind blijken wel significant te zijn. Dit houdt in dat jongens en oudere kinderen meer met gewelddadige media in contact komen. Hypothese 4a wordt verworpen. Er is geen significante negatieve relatie tussen de negatieve attitude van ouders en gewelddadige media. De leeftijd het geslacht van het kind hebben wel een significante relatie met gewelddadige media.

Vervolgens is er gekeken of er sprake is van een negatieve relatie tussen de negatieve attitude van ouders omtrent mediagebruik en educatieve media (H4b). In Tabel 4 wordt weergegeven dat de regressieanalyse 6% van het model verklaart ($R^2=0.06$). Het regressiemodel is significant, ($F(4, 287) = 4.43, p = .002$). Dit betekent dat het regressiemodel bruikbaar is om het gebruik van educatieve media te voorspellen,

maar de voorspelling is qua sterkte zwak. De negatieve attitude van ouders en de leeftijd van het kind als voorspeller van het gebruik van educatieve media zijn significant. Dit houdt in dat hoe negatiever ouders tegenover media aankijken, hoe minder kinderen in contact komen met educatieve media. Hoe ouder het kind, hoe meer het in contact komt met educatieve media. Leeftijd van ouders en het geslacht van het kind zijn niet significant gebleken. Hypothese 4b wordt aangenomen. Er is een significante negatieve relatie tussen de negatieve attitude van ouders en educatieve media. Ook de leeftijd van het kind is een significante voorspeller.

Tot slot is er gekeken of er sprake is van een negatieve relatie tussen de negatieve attitude van ouders omtrent mediagebruik en gemakkelijke media (H4c). In Tabel 4 wordt weergegeven dat de regressieanalyse 15% van het model verklaart ($R^2=0.15$). Het regressiemodel is significant, ($F(4, 287) = 12.18, p < .001$). Dit betekent dat het regressiemodel bruikbaar is om het gebruik van gemakkelijke media te voorspellen, maar de voorspelling is qua sterkte zwak. De negatieve attitude van ouders en de leeftijd van het kind als voorspeller van het gebruik van gemakkelijke media, zijn niet significant. Het geslacht en de leeftijd van het kind blijken wel significant te zijn. Dit houdt in dat jongens en oudere kinderen meer met gemakkelijke media in contact komen. Hypothese 4c wordt verworpen. Er is geen significante negatieve relatie tussen de negatieve attitude van ouders en gemakkelijke media. De leeftijd en het geslacht van het kind hebben wel een significante relatie met gemakkelijke media.

Tabel 4

Meervoudige regressieanalyse: Voorspellers van in contact komen met media-inhoud

	Negatieve attitude van ouders en de vormen van media-inhoud						
	Gewelddadig		Educatief		Vermakelijk		
	b*	T	b*	T	b*	T	
Constante	1.49	5.45	2.85	8.28	2.21	6.22	
Leeftijd kind	0.34***	5.97	0.21**	3.10	0.37***	5.72	
Leeftijd ouder	0.04	0.78	-0.08	-1.12	-0.04	-0.59	
Geslacht kind	-	-8.80	-0.04	-0.67	-0.13*	-2.36*	
Negatieve attitude	0.43***	0.02	0.34	-0.15*	-2.56	0.03	0.59
R ²	0.34		0.06		0.15		
F	36.17***		4.43**		12.18***		

Noot. b*=gestandaardiseerde b. * $p < .05$; ** $p < .01$; *** $p < .001$.

Discussie

In dit onderzoek is er getracht antwoord te geven op de vraag: 'Wat is de

relatie tussen de attitude van ouders ten opzichte van media en het mediagebruik van het basisschoolkind?' De onderzoeksvraag is opgesplitst in vier deelvragen om zo antwoord te geven op de algemene onderzoeksvraag. Het onderzoek laat zien dat attitude van ouders ten opzichte van media slecht deels een relatie heeft met het daadwerkelijke mediagebruik van basisschoolkinderen. Het onderzoek laat namelijk zien dat de negatieve attitude van ouders samenhangt met het minder in contact komen met educatieve media. Bij de andere analyses zijn er geen verbanden gevonden.

Bij hypothese 1 werd verondersteld dat een positieve attitude van ouders ten opzichte van media een relatie heeft met het mediagebruik van het basisschoolkind. Barr et al. (2010) en Vandewater et al. (2005) hebben aangetoond dat de positieve attitude van ouders ten opzichte van media ervoor kan zorgen dat kinderen meer tijd doorbrengen voor de televisie. Uit dit huidige onderzoek is echter gebleken dat een positieve attitude van ouders geen voorspeller is voor het mediagebruik van het basisschoolkind. Dit resultaat kan mogelijk verklaard worden door de begeleidingsvorm die ouders inzetten bij het mediagebruik van hun kinderen (Vandewater, Park, Huang, & Wartella, 2005).

Daarnaast werd op basis van de attitudetheorie (Bandura & Walters, 1963; Skinner, 1953) verwacht dat een negatieve attitude van ouders ten opzichte van media gerelateerd is aan minder mediagebruik van het basisschoolkind (H2). Aan de hand van het huidige onderzoek blijkt dat er geen significante negatieve relatie tussen de negatieve attitude van ouders en het mediagebruik van basisschoolkinderen is. Echter, moeten deze resultaten met enige voorzichtigheid geïnterpreteerd worden aangezien de betrouwbaarheid van de negatieve attitudeschaal onvoldoende is.

Verder werd verwacht dat een positieve attitude van ouders een positieve relatie heeft met het gebruik van verschillende vormen van media-inhoud bij basisschoolkinderen (H3). Ouders zien media namelijk voornamelijk als een positieve toevoeging in het leven van hun kinderen (Vaala, 2014; Vandewater et al., 2007). Dit onderzoek toont aan dat er geen relatie is tussen de positieve attitude van ouders en gebruik van de verschillende vormen van media-inhoud. Andere factoren hebben mogelijk meer een relatie met het in contact komen met media-inhoud. Zo kunnen de hoeveelheid regels die ouders opstellen een relatie hebben met de mate van contact met media-inhoud (Vandewater, Park, Huang, & Wartella, 2005).

Tot slot werd er verwacht dat een negatieve attitude van ouders een negatieve relatie heeft met het gebruik van verschillende vormen van media-inhoud bij basisschoolkinderen (H4). Dit onderzoek toont echter alleen een significante negatieve relatie aan met betrekking tot de negatieve attitude en educatieve media. Dit houdt in dat hoe negatiever ouders tegenover mediagebruik staan, hoe minder kinderen in contact komen met educatieve media. Wanneer het kind ouder wordt komt het echter

wel meer in contact met educatieve media, dit zou kunnen komen omdat het kind dan zelfstandiger wordt. Dit kan ook verklaard worden aan de hand van de attitudetheorie van Bandura en Walters (1963) en Skinner (1953). De attitudetheorie bespreekt dat kinderen leren door reinforcement en imitatie. In dit onderzoek kan dat betekenen dat kinderen leren door middel van het imiteren van het mediagebruik van hun ouders. Dit betekent dat de manier waarop ouders met media omgaan een belangrijke graadmeter kan zijn van hoe kinderen met media omgaan (reinforcement). Wanneer ouders negatiever zijn, maken kinderen minder gebruik van educatieve media. Dit zou de negatieve significante relatie kunnen verklaren.

Dit onderzoek heeft een aantal sterke kanten. Zo is er gebruik gemaakt van een grote steekproef, wat zorgt voor representativiteit van de populatie. Ouders hebben de vragenlijst anoniem ingevuld, wat de betrouwbaarheid verhoogt. Participanten zijn hierdoor eerder geneigd om eerlijk antwoord te geven. Alle participanten hebben op vrijwillige basis deelgenomen aan het onderzoek en waren op elk willekeurig moment in staat om de vragenlijst af te breken. Belangrijk om op te merken is de beperkte hoeveelheid onderzoek naar het verband tussen attitude van ouders en mediagebruik van het basisschoolkind. Dit onderstreept de relevantie van dit onderzoek.

Dit huidige onderzoek heeft ook een aantal beperkingen. Er is bijvoorbeeld enkel gebruik gemaakt van een online vragenlijst, waarbij ouders onder andere de frequentie van het mediagebruik in kaart moeten brengen. Echter, kan het voor ouders lastig zijn om hier een juiste schatting van te maken. Meerdere metingen in de vorm van bijvoorbeeld een mediadagboek kan uitkomst bieden, waardoor de frequentie van het mediagebruik van het kind beter in kaart gebracht kan worden. De resultaten omtrent de negatieve attitudeschaal moeten daarnaast met enige voorzichtigheid worden geïnterpreteerd, omdat de Cronbachs *alfa* onbetrouwbaar is. Onderzoek is van belang om een goede schaal te formuleren voor de negatieve attitude over mediagebruik.

Als algemene conclusie op de hoofdvraag kan gezegd worden dat in dit onderzoek de attitude van ouders geen significante relatie blijkt te hebben met het mediagebruik en het gebruik van media-inhoud van het basisschoolkind. Tegenstrijdigheden tussen literatuur en huidig onderzoek onderstreept het belang van meer onderzoek naar de relatie tussen de attitude van ouders en het mediagebruik van het kind.

Referenties

- Anderson, C. A., Berkowitz, L., Donnerstein, E., Huesmann, L. R., Johnson, J. D., Linz, D., ... Wartella, E. A. (2003). The influence of media on youth. *Psychological Science in the Public Interest*, 4, 81-110. doi:10.1111/j.15291006.2003.pspi_1433.x
- Bandura, A., & Walters, R. H. (1963). *Social learning and personality development*. New York, NY: Holt, Rhinehart en Winston.
- Barr, R., Danziger, C., Hilliard, M., Andolina, C., & Ruskis, J. (2010). Amount, content and context of infant media exposure: A parental questionnaire and diary analysis. *International Journal of Early Years Education*, 18, 107-122. doi:10.1080/09669760.2010.494431
- Barr, R., Zack, E., Muentener, P., & Garcia, A. (2008). Infants' attention and responsiveness to television increases with prior exposure and parental interaction. *Infancy*, 13, 3-56. doi:10.1080/15250000701779378
- Beyens, I., & Eggermont, S. (2014). Putting young children in front of the television: Antecedents and outcomes of parents' use of television as a babysitter. *Communication Quarterly*, 62, 57-74. doi:10.1080/01463373.2013.860904
- Brown, J. D., & Winterspoon, E. M. (2002). The mass media and American adolescents' health. *Journal of Adolescent Health*, 31, 153-170. doi:10.1016/S1054-139X(02)00507-4
- Costello, A. B., & Osborne, J. W. (2005). Best practices in exploratory factor analysis: Four recommendations for getting the most from your analysis. *Practical Assessment, Research & Evaluation*, 10, 1-9. doi:10.1.1.110.9154
- Dobozy, E., & Gerber, H. R. (2015). Educational media: finding common ground around the world. *Educational Media International*, 52, 151-154. doi:10.1080/09523987.2015.1075098
- Eggink, M. (2016). *Mediawijsheid: 'Je krijgt meer kansen in het leven'*. Geraadpleegd op <https://www.kennisnet.nl/artikel/mediawijsheid-je-krijgt-meer-kansen-in-het-leven/>
- Krcmar, M., & Cingel, D. P. (2014). Parent-child joint reading in traditional and electronic formats. *Media Psychology*, 17, 262-281. doi:10.1080/15213269.2013.840243
- Livingstone, S., & Helsper, E. (2008). Parental mediation and children's internet use. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 52, 581-599. doi:10.1080/08838150802437396
- Marshall, S. J., Biddle, S. J. H., Gorely, T., Cameron, N., & Murdey, I. (2004). Relationships between media use, body fatness and physical activity in children and youth: a meta-analysis. *International Journal of Obesity*, 28, 1238-1245.

doi:10.1038/sj.ijo.0802706

- Neuman, W. L. (2012). *Understanding research*. Boston: Pearson Education International.
- Nikken, P., & Jansz, J. (2014). Developing scales to measure parental mediation of young children's internet use. *Learning. Media and Technology, 39*, 250–266. doi:10.1080/17439884.2013.782038
- Nikken, P., & Schols, M. (2015). How and why parents guide the media use of young children. *Journal of Child and Family Studies, 24*, 3423–3435. doi:10.1007/s10826-015-0144-4
- Pagani, L. S., Fitzpatrick, C., Barnett, T. A., & Dubow, E. (2010). Prospective associations between early childhood television exposure and academic, psychosocial, and physical well-being by middle childhood. *Archives of Pediatric Adolescent Medicine, 164*, 425–431. doi:10.1001/archpediatrics.2010.50
- Pearce, L. J., & Field, A. P. (2015). The impact of "scary" tv and film on children's internalizing emotions: A meta-analysis. *Human Communication Research, 42*, 98–121. doi:10.1111/hcre.12069
- Plowman, L., McPake, J., & Stephen, C. (2010). The technologisation of childhood? Young children and technology in the home. *Children and Society, 24*, 63–74. doi:10.1111/j.1099-0860.2008.00180.x
- Rideout, V. J., (2007). *Parents, children & media*. Washington DC: A Kaiser family foundation survey. Geraadpleegd op <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED542901.pdf>
- Rideout, V. J., Foehr, U. G., & Roberts, D. F. (2010). *Generation M: Media in the lives media of 8–18 year-olds*. California. CA: A Kaiser family foundation study.
- Rideout, V. J., & Hamel, E. (2006). *The media family: Electronic media in the lives of infants, toddlers, preschoolers, and their parents*. Menlo Park, CA: Kaiser Family Foundation. Geraadpleegd op <https://kaiserfamilyfoundation.files.wordpress.com/2013/01/7500.pdf>
- Rideout, V. J., Vandewater, E. A., & Wartella, E. A. (2003). *Zero to six: Electronic media in the lives of infants, toddlers and preschoolers*. Geraadpleegd op <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED482302.pdf>
- Rijksoverheid (2016). *Wanneer mag mijn kind naar de basisschool?* Geraadpleegd op <https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/basisonderwijs/vraag-en-antwoord/wanneer-mag-mijn-kind-naar-de-basisschool>
- Roberts, D. F., & Foehr, U. G. (2008). Trends in media use. *The Future of Children, 18*, 11–37. doi:10.1353/foc.0.0000
- Sanders, T. D. (2015). The relationship between parenting style and parent retrospective attitude toward bullying. *Humanities and Social Sciences, 76*, Geraadpleegd op

- <http://search.proquest.com.proxy.library.uu.nl/docview/1654451004>
- Singer, D., & Singer, J. (2011). *Handbook of children and the media (2e editie)*. Mahwah: Sage publication.
- Skinner, B. F. (1953). *Science and human behavior*. New York, NY: MacMillan.
- Strasburger, V. C. (2004). Children, adolescents, and the media. *Current Problems Pediatrics Adolescents Health Care, 34*, 54-113. doi:10.1016/j.cppeds.2003.08.001
- The Financial Express (2011, April 16). New media and digitalisation. *The Financial Express*. Geraadpleegd op <http://academic.lexisnexis.nl/>
- Thompson, D. A., & Christakis, D. A. (2005). The association between television viewing and irregular sleep schedules among children less than 3 years of age. *Pediatrics, 116*, 851–856. doi:10.1542/peds.2004-2788
- Vaala, S. E. (2014). The nature and predictive value of mothers' beliefs regarding infants' and toddlers' TV/video viewing: Applying the integrative model of behavioral prediction. *Media Psychology, 17*, 282–310. doi:10.1080/15213269.2013.872995
- Valkenburg, P., & Vroone, M. (2004). Developmental changes in infants' and toddlers' attention to television entertainment. *Communication Research, 31*, 288–311. doi:10.1177/0093650204263435
- Van der Pligt, J. & De Vries, N. K. (1995). *Opinies en attitudes: Metingen, modellen en theorie*. Amsterdam: Boom.
- Vandewater, E. A., Bickham, D. S., Lee, J. H., Cummings, H. M., Wartella, E. A., & Rideout, V. J. (2005). When the television is always on: Heavy television exposure and young children's development. *American Behavioral Scientist, 48*, 562–577. doi:10.1177/0002764204271496
- Vandewater, E. A., Park, S. E., Huang, X., & Wartella, E. A. (2005). "No—you can't watch that" parental rules and young children's media use. *American Behavioral Scientist, 48*, 608-623. doi:10.1177/0002764204271497
- Vandewater, E. A., Rideout, V. J., Wartella, E. A., Huang, X., Lee, J. H., & Shim, M. (2007). Digital Childhood: Electronic Media and Technology Use Among Infants, June Toddlers, and Preschoolers. *Pediatrics, 119*, 1006-1015. doi:10.1542/peds.2006-1804
- Warren, R. (2001). In words and deeds: Parental involvement and mediation of children's television viewing. *The Journal of Family Communication, 1*, 211–231. doi:10.1207 /S15327698JFC0104_01
- Zimmerman, F. J., & Christakis, D. A. (2007). Associations between content types of early media exposure and subsequent attentional problems. *Pediatrics, 120*, 986–992. doi:10.1542/peds.2006-3322

Zimmerman, F. J., Christakis, D. A., & Meltzoff, A. N. (2007). Television and DVD/video viewing in children younger than 2 years. *Archives of Pediatrics & Adolescent Medicine*, *161*, 473–479. doi:10.1001/archpedi.161.5.473